

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 524/2016
11.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.С., због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног В.С. адв. Д.Ђ., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1195/14 од 28.04.2015. године, у седници већа одржаној дана 11.05.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.С., адв. Д.Ђ., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1195/14 од 28.04.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини К 29/14 од 28.04.2014. године окривљени В.С. на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођен је од оптужбе због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ.

Истом пресудом одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, а сходно члану 258. став 3. ЗКП Предузеће АД Ф. у. К. ради остваривања имовинскоправног захтева упућено је на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1195/14 од 28.04.2015. године усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у Јагодини и преиначена пресуда Вишег суда у Јагодини К 29/14 од 28.04.2014. године, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу окривљеног В.С. огласио кривим због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и осудио га на казну затвора у трајању од 2 (две) године коју ће издржати по правноснажности пресуде.

Окривљени је обавезан да на основу члана 258. ЗКП оштећеном предузећу „П. М.“ у реструктурирању на име имовинскоправног захтева исплати

7.920.749,20 динара у року од 30 дана по правноснажности пресуде, са законском затезном каматом на овај износ почев од 20.04.2006. године па до коначне уплате, док за износ преко досуђеног, оштећено предузеће је упућено на парницу.

Окривљени је обавезан да буџету суда плати трошкове кривичног поступка и то на име паушала износ од 15.000,00 динара и на име осталих трошкова исплаћених од стране првостепеног и другостепеног суда у укупном износу од 124.431,10 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1195/14 од 28.04.2015. године, бранилац окривљеног В.С. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да се захтев усвоји, побијана пресуда преиначи и окривљени ослободи од оптужбе или пак иста укине и предмет врати апелационом суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.С., адв. Д.Ђ., је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74. члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног В.С., у поднетом захтеву не опредељује конкретно учињену повреду закона, а из образложења захтева произилази да се захтевом указује да је изрека другостепене пресуде неразумљива, што би представљало битну повреду одредаба Кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, а која повреда не представља у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Осталим наводима у захтеву за заштиту законитости се указује да није прихваћен налаз судског вештака као и да суд није поклатио дужну пажњу потпуно измењеном исказу сведока Н.Б., из чега произилази да се захтевом указује на погрешно утврђено чињенично стање и оцену доказа од стране првостепеног и другостепеног суда, из којих разлога сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљеног В.С. адв. Д.Ђ., на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.